

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ι. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ - ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Ν. ΑΧΑΪΑΣ

ΑΘΗΝΑ 30/03/17

ΑΝΑΦΟΡΑ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ ΥΠΟΔΟΜΩΝ ΚΑΙ ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ

Θέμα: «Όλοι περιμένουν την παράδοση της Ολυμπίας Οδού , αλλά με αυτή το Αίγιο δεν πέτυχε τη διασύνδεση της με τις σύγχρονες λιμενικές του εγκαταστάσεις»

Σχετικά με το συνημμένο δημοσίευμα, της εφημερίδας «ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ» της **20/03/17**, παρακαλείσθε για την επαλήθευση ή τη διάψευσή όλων όσων εμπεριέχονται σ' αυτό. Το θέμα ενδιαφέρει αρκετούς συμπατριώτες και συγκεκριμένα μας το έθεσε η κα Παπαράνη Θέκλα, συν/χος Τραπεζικός, ΑΔΤ: AB119958, δ/ση: Πατησίων 314, ΑΘΗΝΑ-ΤΚ 11141, τηλ. 6906594462, και μάλιστα ζητά να της μεταφέρουμε την απάντηση του αρμόδιου Υπουργού.

Ο αναφέρων βουλευτής

**Νικόλαος Ι. Νικολόπουλος
Βουλευτής Αχαΐας
Πρόεδρος Χριστιανοδημοκρατικού
Κόμματος Ελλάδος**

Μ Η Σ

ΜΙΣΟΕΡΓΑ ΦΕΡΝΟΥΝ ΜΙΣΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ

Η ΕΝΝΟΙΑ της ανάπτυξης πολύ «φοριέται» σε εθνικό και τοπικό επίπεδο, αλλά μάλλον έχει «παλιώσει» στα λόγια και στις συζητήσεις, γιατί επί της ουσίας είναι και θα παραμείνει το μέγα ζητούμενο μιας κοινωνίας σχεδόν στάσιμης τα τελευταία χρόνια, παρά τα θέλω της και τις προσπάθειες που καταβάλλει να πάρει ό,τι μπορεί για να μπει σε τροχιά προόδου.

ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ έργα των τριών τελευταίων δεκαετιών, όπως του βιολογικού καθαρισμού, της αποχέτευσης, του νέου λιμανιού και τώρα του αυτοκινητόδρομου Πατρών-Κορίνθου και της νέας διπλής ηλεκτροκίνητης σιδηροδρομικής γραμμής Κιάτου-Πατρών, συναποτελούν μεν βήματα, αν όχι άλματα, εμπρός, αλλά και πάλι η ανάπτυξη απλά βρίσκεται κάπου, κοντά ή μακριά, πρακτικά ωστόσο σίγουρα στη θέα, μόνο με κιάλια!

ΚΑΙ ΒΕΒΑΙΑ η ανάπτυξη, το χρήμα, οι όποιες επενδύσεις, οι ευκαιρίες επιχειρηματικότητας και νέες θέσεις εργασίας, που δεν θα αλλοιώνουν αλλά θα ενισχύουν τις ήδη παγιωμένες ελπιδοφόρες δράσεις, στους τομείς του πρωτογενούς τομέα και της τουριστικής βιομηχανίας, δεν θα 'ρθουν από μόνες τους, γιατί ένας δρόμος διαπλατύνθηκε ή ασφαλοστρώθηκε, αλλά μέσα από ένα συλλογικό και καλά ψαγμένο σχέδιο.

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ αναληθές ότι η πόλη και η περιοχή της Αιγιάλειας εκμεταλλεύτηκε πολιτικές παρουσίες για να κερδίσει μικρά και μεγάλα στοιχεία, αλλά αποσπασματικά, χωρίς αυτό το απαραίτητο σχέδιο.

ΤΟΥΤΕΣΤΙΝ, βιολογικός χωρίς δίκτυα και αγωγούς για όλο τον Δήμο, λιμάνι χωρίς συνδετήριους δρόμους, κολυμβητήριο χωρίς άνετη πρόσβαση και οικονομική δυνατότητα λειτουργίας και συντήρησης, ανάπτυξη παραλίας χωρίς χώρους στάθμευσης και τόσα άλλα.

ΣΗΜΕΡΑ, πολλοί αν όχι όλοι, περιμένουν πώς και πώς την παράδοση της Ολυμπίας Οδού, αλλά με αυτή, το Αίγιο δεν πάλεψε αρκετά και δεν πέτυχε βέβαια ακόμα, τη διασύνδεσή της με τις σύγχρονες λιμενικές του εγκαταστάσεις ή με το χρήσιμο και μοναδικό νοσοκομείο του τόπου.

ΚΑΤΑ ΣΥΝΕΠΕΙΑ, η πρόοδος έρχεται αλλά δεν έχει πρόσβαση, εκεί που θν μπορούσε και εμπορική δραστηριότητα να αναπτυχθεί και ασφάλεια σε πολίτες να χαρίσει.

ΕΠΟΜΕΝΩΣ, ταγοί της τοπικής πολιτικής σκηνής, τι κάνουν σήμερα;

ΑΠΛΑ αναγκάζονται -με προθυμία αναμφισβήτητη- να επιτύχουν κάλυψη των τραγικών κενών, άρα τρέχουν να «μπαλώσουν» τα κενά ενός ανύπαρκτου αρχικού σχεδιασμού.

ΚΑΙ ΤΟ ΕΡΩΤΗΜΑ που προκύπτει είναι ένα και κύριο: Η πρόοδος οδεύει προς την Αιγιάλεια, αλλά με χαμηλή ταχύτητα, κενά, παραλείψεις και «φρένο», παγιώνοντας καταστάσεις και αριθμούς παραγωγής.

ΟΤΑΝ ΔΗΛΑΔΗ, άλλοι, πολύ κοντά μας, θα έχουν αδράξει τις ευκαιρίες, εμείς ακόμα θα κυνηγάμε τα κομμάτια εκείνα του τοπικού αναπτυξιακού παζλ, με προσδοκίες, αλλά μισοδουλειές.

ΚΙ ΑΝ δεν βρεθούν;